

คู่มือการผลิต

ชมพู่

คุณภาพ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการปลูกชมพู

ชมพู เป็นพืชที่ปลูกได้ทั้งสภาพไร่และสภาพสวน (ปลูกแบบยกร่อง) ซึ่งการปลูกในสภาพสวนมีขนาดร่องกว้างประมาณ 6 เมตร โดยมีระยะระหว่างร่องกว้างประมาณ 2 เมตร การปลูกวิธีนี้นิยมมากในแถบจังหวัดนครปฐม ราชบุรี สมุทรสงคราม การปลูกในสภาพไร่นั้น นิยมปลูกในแถบจังหวัดเพชรบุรี การปลูกทั้งสองวิธีนี้มีข้อดีข้อเสียต่างกัน คือ การปลูกในสภาพไร่ ผลชมพูจะมีขนาดเล็กกว่าแต่มีรสชาติหวานกว่า เพราะได้รับน้ำน้อยกว่า แต่การปลูกในสภาพสวนแบบยกร่องผลชมพูจะมีขนาดใหญ่กว่าแต่มีรสจืด เพราะได้รับน้ำมากและไม่สามารถควบคุมปริมาณน้ำได้

ชมพู เป็นพืชที่ต้องการแสงแดดเต็มที่ตลอดวัน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 25-30 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนไม่น้อยกว่า 1,200 มิลลิเมตร/ปี ความชื้นสัมพัทธ์ 75 เปอร์เซ็นต์ตลอดปี ชมพูสามารถเจริญเติบโตได้ทุกสภาพพื้นที่ ไม่ชอบน้ำท่วมขัง ใกล้แหล่งน้ำธรรมชาติ หรือมีแหล่งน้ำที่สามารถจัดการน้ำได้ การคมนาคมสะดวกขนส่งผลผลิตได้รวดเร็ว

ชมพู สามารถเจริญเติบโตได้ดีในดินทุกชนิด ที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง หน้าดินลึกอย่างน้อย 1 เมตร ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) 6.5-7 ดินที่เหมาะสม คือ ดินร่วนปนทราย หากเป็นดินเหนียวต้องมีการยกร่องเพื่อระบายน้ำ และปรับปรุงดินให้มีความร่วนโปร่งมากขึ้น

พันธุ์ชมพูที่นิยมปลูก

ชมพูทับทิมจันทร์ มีลำต้นค่อนข้างใหญ่ ลำต้นไม่ตรง เปลือกต้นมีผิวขรุขระ สีน้ำตาลเข้ม แตกกิ่งก้านสาขามาก ใบค่อนข้างใหญ่ เรียวยาว เป็นมัน ดอกสีขาวเป็นแบบชนิดดอกสมบูรณ์เพศ ดอกใหญ่มีกลิ่นหอมเล็กน้อย ผลมีลักษณะคล้ายระฆังคว่ำสีแดง สีชมพู เนื้อสีขาวถึงขาวขุ่นมี 1-3 เมล็ด เวลาแก่จัดเมล็ดจะเปลี่ยนจากสีขาวเป็นสีน้ำตาลเข้ม เนื้อแน่น เนื้อหนารสหวานปานกลาง กรอบ สีสันสวยงาม เก็บผลผลิตไว้ได้นาน

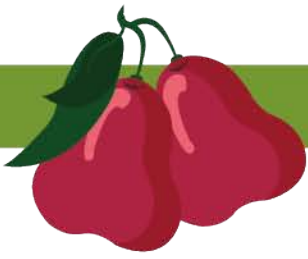
ชมพูเพชรสายรุ้ง (ชมพูเพชร) มีถิ่นกำเนิดดั้งเดิมในจังหวัดเพชรบุรี และปลูกได้ผลดีแต่ใน จ.เพชรบุรี เท่านั้น เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างชมพูกะหลาป่าของอินโดนีเซียกับชมพูแดงของไทย อายุตั้งแต่เริ่มปลูกถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตได้นั้นจะต้องมีอายุประมาณ 4-5 ปี แล้วแต่การบำรุงรักษา ผลผลิตเป็นรูปทรงระฆัง ผิวมีสีเขียวอ่อนปนชมพู มีแถบสีชมพู (เส้นเอ็น) เป็นริ้ว กันชมพูมีลักษณะแคบ เนื้อหนา แข็งกรอบ มีเมล็ด 1-3 เมล็ด รสชาติหวานกรอบ

การขยายพันธุ์

ชมพู สามารถขยายพันธุ์ได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น

1. **การชำ** เป็นการขยายพันธุ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เพราะสะดวกรวดเร็ว และทำได้ครั้งละมากๆ เหมาะสำหรับการขยายพันธุ์เพื่อจำหน่าย โดยจะตัดปลายกิ่งของชมพูยาวประมาณ 10-15 เซนติเมตร จุ่มฮอร์โมน NAA แล้วนำไปชำ ประมาณ 15-20 วัน ก็จะออกราก หลังจากนั้นนำไปชำในถุงพลาสติกที่บรรจุขี้เถ้ากลบ นำไปวางไว้ในที่ร่มรำไร หรือ ในเรือนเพาะชำอีก 25-30 วัน ก็นำไปจำหน่ายหรือปลูกได้

2. **การตอน** เป็นการขยายพันธุ์อีกวิธีหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเช่นกัน แต่จะเป็นการขยายพันธุ์เพื่อนำไปปลูกเองเป็น ส่วนใหญ่ โดยเลือกกิ่งที่ไม่อ่อนและไม่แก่เกินไป ควั่นกิ่ง และขูดเยื่อเจริญออก หุ้มด้วยกาบมะพร้าวและถุงพลาสติก มัดให้แน่น ประมาณ 45 วัน รอยที่ควั่นไว้จะออกรากตัดกิ่งและนำไปชำในถุงพลาสติกอีกประมาณ 20-25 วัน ก็สามารถนำไปปลูกได้

3. การเพาะเมล็ด ส่วนนี้จะใช้กับการขยายพันธุ์ชมพู่ที่มีเมล็ด และจะใช้เพื่อการผสมพันธุ์ เพื่อให้ได้พันธุ์ใหม่ๆ หรือเพื่อการวิจัยพันธุ์เท่านั้น เพราะต้นพันธุ์ที่ได้จะให้ผลผลิตช้าและคุณภาพของผลอาจจะไม่เหมือนต้นพันธุ์เดิม

การให้น้ำ

ระยะเริ่มปลูกใหม่ ควรให้น้ำวันละครั้ง หรือ 2 ครั้ง เช้า-เย็น จนกว่าต้นชมพู่จะตั้งตัวได้ แต่หากในฤดูฝนที่มีฝนตกเกือบทุกวันก็ไม่จำเป็นต้องให้น้ำ

ระยะหลังต้นชมพู่ตั้งตัวได้ ขณะที่ต้นชมพู่ยังไม่ติดดอกออกผล การให้น้ำจะเว้นระยะการให้เป็น 3-5 วัน/ครั้ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพดินและสภาพอากาศโดยสังเกตความชื้นของดินเป็นหลัก การให้น้ำแต่ละครั้งจะให้เต็มพื้นที่ที่ล้อมรอบต้นชมพู่ แล้วจึงทิ้งระยะให้น้ำห่างไปประมาณ 10-14 วัน เพื่อเป็นการทำให้ต้นชมพู่ออกดอก ในช่วงนี้ถ้าหากดินมีความชื้นมากจะทำให้ต้นชมพู่ออกดอกน้อย และไม่พร้อมกัน หลังจากให้ต้นชมพู่ออกดอกแล้วจึงจะให้น้ำอย่างปกติและเต็มที่ทุกวัน หรือ 3-5 วัน/ครั้ง จนกว่าดอกจะเริ่มบาน เมื่อต้นชมพู่ติดผลในระยะเวลาประมาณ 3-5 วัน ต้นจะขาดน้ำไม่ได้จนกว่าต้นจะให้ผลแก่ และจะงดให้น้ำก่อนการเก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณ 5-7 วัน เพื่อเป็นการเพิ่มความหวานให้กับผลได้

การตัดแต่งกิ่ง

การตัดแต่งกิ่งมีความสำคัญต่อการปลูกชมพู่มาก นอกจากจะทำให้ได้ทรงพุ่มตามที่ต้องการแล้ว ยังช่วยลดการทำลายของโรคและแมลงศัตรูได้ อีกทั้งยังทำให้ชมพู่ออกดอกติดผลดีอีกด้วย การตัดแต่งกิ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. **การตัดแต่งกิ่งเพื่อบังคับทรงพุ่ม** ควรทำหลังจากปลูกใหม่ โดยการเลี้ยกลำต้นประธานเพียงต้นเดียว และที่ความสูงจากพื้นดิน 50 เซนติเมตร ให้ตัดยอดชมพู่ จะทำให้ได้กิ่งที่แตกแขนงมาใหม่ในระยะ 6-12 นิ้ว 2 กิ่ง จากนั้นให้ตัดกิ่งทั้ง 2 กิ่งนั้นเพื่อให้แตกแล้วเพิ่มเป็น 4 กิ่ง เมื่อทำแบบนี้อีกครั้งจะได้กิ่งแขนง 8 กิ่งตามลำดับ การตัดแต่งกิ่งวิธีนี้จะทำให้ ต้นชมพู่มีโครงสร้างที่แข็งแรง เมื่อมีใบถึงสองชุดปกคลุมต้นด้านนอกมากอาจทำให้ต้นชมพู่ทึบเกินไป ให้ลิดใบออกบ้างเหลือไว้ประมาณ 50-70 เปอร์เซ็นต์ ขณะเดียวกันหากมียอดหรือกิ่งเกิดขึ้นใหม่ (กิ่งค้ำงหรือกิ่งกระโดง) ภายในทรงพุ่ม ให้เด็ดออกทิ้ง เพื่อให้แสงสามารถส่องผ่านทรงพุ่มได้ ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานได้ทรงพุ่มสะดวก

2. **การตัดแต่งกิ่งเพื่อบังคับการออกดอกและติดผลที่มีคุณภาพ** การตัดแต่งกิ่งนี้จะใช้ในชมพู่ที่ให้ผลแล้ว ซึ่งควรทำปีละ 2 ครั้ง โดยเลือกการตัดแต่งกิ่งออก คือ กิ่งแก่ที่เคยให้ผลผลิตแล้ว และไม่สามารถให้ผลผลิตอีกได้ กิ่งแซมในทรงพุ่มซึ่งมักมีขนาดเล็กกิ่งไขว้หรือกิ่งที่ซ้อนทับกันให้เลือกกิ่งที่เป็นโครงสร้างหลักไว้กิ่งที่เป็นโรคและแมลงศัตรูทำลายหรือมีกาฝากอาศัยอยู่ กิ่งฉีกหัก หรือกิ่งแห้ง กิ่งน้ำค้ำงหรือกิ่งกระโดงที่เจริญเติบโตจากในทรงพุ่ม และเจริญทะลุออกเหนือทรงพุ่ม รวมทั้งส่วนยอดที่สูงจากพื้นดินเกิน 2 เมตร เป็นต้น

การผลิตผล

ดอกชมพูจะเจริญออกบริเวณกิ่งในทรงพุ่ม หลังจากดอกได้รับการผสมแล้วก็จะติดเป็นผลที่มีขนาดเล็กมีลักษณะคล้ายถั่ว จากนั้นผลจะขยายใหญ่มีสีเข้มขึ้น ควรทำการปลิดผลที่เป็นโรคและมีแมลงศัตรูเข้าทำลาย รวมทั้งผลที่มีขนาดเล็กหรือมีรูปร่างผิดปกติออก และช่อหรือผลอ่อนที่ติดอยู่ทางด้านหน้ากิ่ง โดยเหลือไว้ช่อละ 3-4 ผล กรณีที่ช่อผลอยู่ติดกันมากไม่ควรเก็บไว้ ให้เลือกปลิดช่อที่มากเกินไปออก เพื่อไม่ให้ผลชมพูแย่งอาหารกันเอง

การห่อผล

การห่อผลควรทำพร้อมกับการปลิดผล เพื่อประหยัดเวลาและแรงงาน ก่อนการห่อผลควรพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืชและแมลงศัตรูก่อนห่อผลประมาณ 2-3 วัน แล้วจึงห่อด้วยถุงพลาสติกแบบมีหูหิ้ว สีขาวขุ่นเจาะรูขนาดเล็กประมาณ 8 รู เพื่อให้ให้น้ำออกและระบายอากาศ ขนาดถุงควรเป็นขนาด 6x11 นิ้ว หรือ 6x14 นิ้ว อาจมีการห่อด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ ด้านนอกอีกชั้นเพื่อป้องกันแสงแดดเผา ทำให้ผิวเสียหาย หลังจากห่อผลแล้ว 25-30 วัน จึงสามารถเลือกเก็บผลผลิตได้

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2547. คู่มือพืชเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ.

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2556. องค์ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สู่การเป็น Smart officer ไม้ผลไม้ยืนต้น.

กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ประกาศ ทรงหงษา. 2556. ชมพูส่งออกที่ดำเนินสะดวก. น.ส.พ.กสิกร ปีที่ 86 ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน 2556.

เคหการเกษตร. 2560. ยุคใหม่ของชมพูทับทิมจันทร์. วารสารเคหการเกษตรปีที่ 41 ฉบับที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

หน้า 107-111.

พนม เกิดแสง. 2553. ชมพูทับทิมจันทร์. คอลัมน์แนะนำทำกินทั่วถิ่นไทย. สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ลีโอบเทค

สารปรับปรุงคุณภาพดิน
ชีวมิก แอซิด และฟุลวิก แอซิด สูตรเข้มข้น

ภาพเปรียบเทียบ
การทำงานของ “ลีโอบเทค”

อนุภาคของดินทราย
จับยึดธาตุอาหาร
พืชเอาไว้ได้น้อย

ธาตุอาหารพืชส่วนใหญ่
สูญเสียเนื่องจาก
การชะล้างของน้ำ

Ca, Mg, K, Cu, Zn, Mn, Fe, NH₄

ไม่ใช้ ลีโอบเทค ดินจับยึดธาตุอาหารไว้ได้น้อย

ลีโอบเทค ที่แทรกซึมระหว่าง
อนุภาคของดินจะช่วยจับยึด
ปุ๋ยและธาตุอาหารพืช
ก่อนที่จะปลดปล่อยให้กับ
รากพืช

ธาตุอาหารพืชส่วนน้อย
ที่สูญเสียเนื่องจาก
การชะล้างของน้ำ

ใช้ ลีโอบเทค ดินสามารถยึดจับธาตุอาหารพืชไว้ได้ดี

เปรียบเทียบปริมาณการใช้ “ลีโอบเทค”
เทียบกับการใช้ปุ๋ยคอก/ปุ๋ยหมัก และปุ๋ยพืชสด

เท่ากับ

ปุ๋ยคอก/ปุ๋ยหมัก
100 กิโลกรัม

ปุ๋ยพืชสด
250 กิโลกรัม

- ✓ ใช้ปริมาณน้อย
- ✓ ประหยัดค่าขนส่ง
- ✓ ประหยัดแรงงานใส่ปุ๋ย
- ✓ ไม่มีกลิ่นรบกวน

เคล็ด(ไม่)ลับ

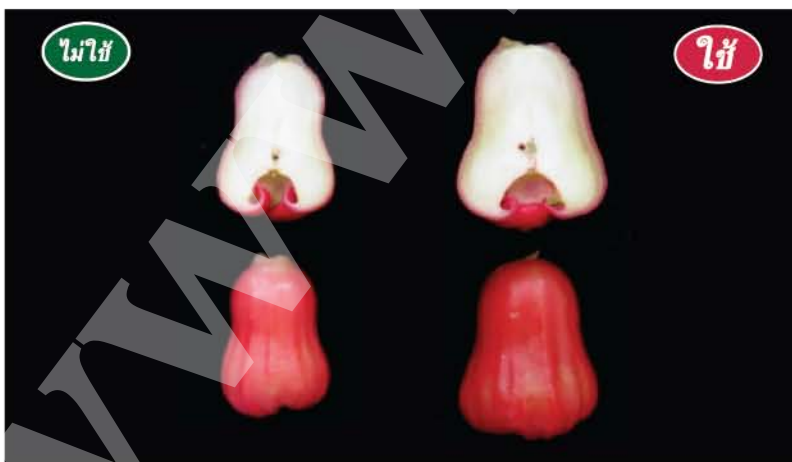
...การผลิต “ชมพู” คุณภาพ

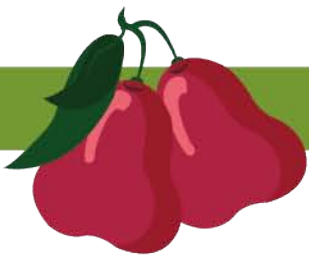
อัตรา 20-30 กรัม
ต่อน้ำ 20 ลิตร

อัตรา 10 ซีซี
ต่อน้ำ 20 ลิตร

- ช่วยให้ผลโตไว มีขนาดใหญ่ น้ำหนักดี
- ช่วยลดการหลุดร่วงของผล

พ่น นูแทค ไฮ-เอ็น ที่อัตรา 30 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร จำนวน 4 ครั้ง ทุกๆ 7 วัน ในระยะติดผล จะช่วยเพิ่มขนาดและน้ำหนัก

ระยะตัดยอดหรือแต่งกิ่ง

ฟื้นฟูสภาพต้นหลังเก็บเกี่ยว บำรุงต้นให้แข็งแรง
เร่งการผลิใบอ่อน เพิ่มขนาดใบ

ทุกอัตราแนะนำผสมน้ำ 20 ลิตร

สำหรับพ่นทางใบ

นูเทค ไอ-เอ็น
อัตรา 20-30 กรัม

หรือ

นูเทค ซุปเปอร์-เอ็น
อัตรา 30 กรัม

+

เกอมาร์ ฟอส
อัตรา 20 ซีซี

พ่น 1-2 ครั้ง ห่างกัน 7-10 วัน

สำหรับพ่น (ธาตุ) หรือหว่านลงดิน หลังตัดแต่งกิ่ง

สำหรับพ่นหรือราดลงดิน

อีเอ็ม-เทรซ
อัตรา 5-10 ซีซี
(ผสมน้ำราดทั่วทรงพุ่ม
1-2 ครั้ง)

หรือ

ลิโอเทค
ขนาดทรงพุ่ม 3 เมตร
อัตรา 20-30 กรัมต่อต้น
ขนาดทรงพุ่ม 5 เมตร
อัตรา 50-80 กรัมต่อต้น

ระยะเพลสลาด

สะสมอาหารเพื่อการออกดอก เพิ่มความสมบูรณ์ของต้น

นูเทค ซุปเปอร์-เค
อัตรา 30-40 กรัม

+

อามาณี
อัตรา 10-20 ซีซี

+

โฟแมกซ์
แมกนีเซียม 300
อัตรา 10 ซีซี

พ่น 1-2 ครั้ง ห่างกัน 10-14 วัน

ระยะก่อนดอกบาน

ช่วยการผสมเกสร ลดการหลุดร่วงของดอกดอกสมบูรณ์แข็งแรง

ทุกอัตราแนะนำผสมน้ำ 20 ลิตร

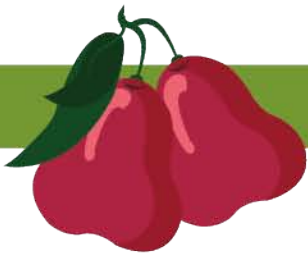
พ่น 1-2 ครั้ง ห่างกัน 5-7 วัน

ระยะดอกโรย (หมวกเจ็ก)

กระตุ้นการยึดตัวของเซลล์พืช เพิ่มความยาวและขยายขนาดผล

ควรพ่นหลังจากเข้าระยะหมวกเจ็กแล้ว 3 วัน จะดีที่สุด

ระยะติดผลอ่อน (ระยะท่อน้ำ)

ขยายขนาดผล ลดการหลุดร่วง

ทุกอัตราแนะนำผสมน้ำ 20 ลิตร

นูเทค ไอ-เอ็น
อัตรา 20-30 กรัม

เกอแมร์ เอ็กซ์แอล
อัตรา 10-20 ซีซี

นูบา-สเปรย์
แคลเซียมโบรอน
อัตรา 10 ซีซี

หรือ

โฟแมกซ์
คัลเซียมโบรอน 400
อัตรา 10 ซีซี

พ่น 2-3 ครั้ง ห่างกัน 7-10 วัน

ระยะก่อนเก็บเกี่ยว

ลดการแตกของผล เพิ่มน้ำหนัก เพิ่มความหวาน

นูเทค ซูเปอร์-เอ
อัตรา 30-40 กรัม

นูบา-สเปรย์
แคลเซียมโบรอน
อัตรา 10 -20 ซีซี

หรือ

โฟแมกซ์
คัลเซียมโบรอน 400
อัตรา 10 ซีซี

พ่น 1-2 ครั้ง ห่างกัน 7-10 วัน

ในชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์ แนะนำ พ่นด้วย โฟแมกซ์ แมงกานีส 500
อัตรา 10 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อเร่งการเข้าสี ทำให้ชมพูมีสีสวย

โรค แผลงัศตรูชมพู

ทุกอัตราแนะนำผสมน้ำ 20 ลิตร

โรคแอนแทรคโนส

อาการเป็นสะเก็ดแผลสีน้ำตาล แผลยุบเล็กน้อย ถ้าเป็นหลายแผล แผลจะดูกลมติดต่อกัน ทำให้อาการรุนแรงขึ้น ถ้าอากาศชื้นจะพบกลุ่มของสปอร์สีชมพูขึ้นบริเวณแผล

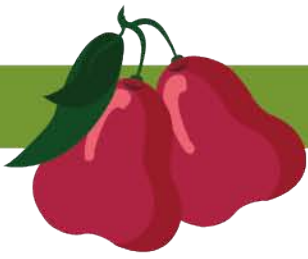
เชื้อสาเหตุ: *Colletotrichum gloeosporioides* Penz.

เพลี้ยไฟ

ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ กิ่ง และผล ทำให้ต้นแคระแกร็น ไม่เจริญเติบโต ระบาดรุนแรงจะทำให้ดอก และผลร่วงหล่น ผลผลิตน้อยลง

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Scirtothrips dorsalis*

เพลี้ยแป้ง

ทุกอัตราแนะนำผสมน้ำ 20 ลิตร

ดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนที่อ่อนของลำต้น ใบ และผล ทำให้บริเวณนั้นเหลืองและแห้งตาย

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Paracoccus marginatus*

หนอนแดง

เป็นแมลงศัตรูชมพู่ที่พบได้บ่อย หนอนแดงจะเข้าทำลายชมพู่ตั้งแต่เป็นดอกตูม และเจาะกินผล ทำให้ผลร่วงก่อนเก็บเกี่ยว โดยกัดกินเนื้อภายในผลแล้วขับถ่ายของเสียไว้เป็นเม็ดกลมๆ เล็กๆ ทำให้สกปรก และทำให้ผลเน่าได้

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Meridarchis scyroides* Meyrick

ทุกอัตราแนะนำผสมน้ำ 20 ลิตร

หนอนหัวโต

ตัวหนอนมีรูปร่างแปดเหลี่ยม ส่วนอกขยายใหญ่เป็นลูกกลมคล้ายหัวโต สีเขียวคล้ำลำตัวสีน้ำตาลอ่อน เข้าทำลายโดยกัดกินใบ ใบที่ถูกทำลายจะเว้าแหว่ง ถ้าระบาดรุนแรงจะเหลือแต่ก้านใบ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Carea angulata*

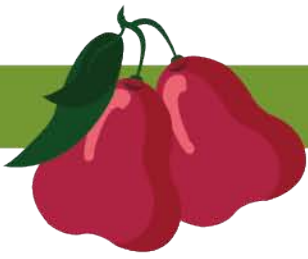
ด้วงม้วนใบ

ตัวเต็มวัยกัดปลายใบชมพูม้วนเป็นหลอดเล็กๆ วางไข่ไว้ภายใน ตัวหนอนเมื่อฟักออกจากไข่ จะกัดกินใบชมพูอยู่ภายในหลอดนั้น การทำลายไม่รุนแรงเนื่องจากมีวงจรชีวิตยาว มักเกิดกับ ชมพูที่ขาดการดูแลรักษา

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Apoderus* sp.

ทุกอัตราแนะนำผสมน้ำ 20 ลิตร

ด้วงงวงกรีดใบ

ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่บนใบอ่อนบริเวณเส้นกลางใบ แล้วจะกัดใบใกล้ข้อใบเป็นแนวเส้นตรง คล้ายถูกกรรไกรตัด ทำให้ใบอ่อนส่วนที่มีไข่ติดอยู่ร่วงลงบนพื้นดิน หนอนที่ฟักแล้วจะเจาะเข้าไป กัดกินเนื้อเยื่อใต้ผิวใบ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Deporaus marginatus* Pascoe

ไอซิน
อัตรา 5-10 กรัม

หรือ

เซฟวิน 85
อัตรา 50 กรัม

ไรแดง

ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบชมพู จะเกิดกับใบแก่เท่านั้น ทำให้ใบกร้านและแห้งตายได้ การระบาดจะเกิดในช่วงแล้งฝนทิ้งช่วง

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Oligonychus biharensis*

ไอไมท์ 57 อีดับเบิ้ลยู
อัตรา 15 ซีซี

หรือ

ไอไมท์ 30
อัตรา 30 กรัม

หรือ

หรือ

ไมโครไธออน
กัมมะถันเนื้อทอง
อัตรา 60-80 กรัม

หรือ

อะมิทราซ
อัตรา 30 ซีซี

แมลงวันทอง หรือแมลงวันผลไม้

การทำลายเกิดจากแมลงวันทองวางไข่ที่ได้ผิวชมพู่ (หรือที่ผิวระยะผลอ่อน) ตัวอ่อนที่ฟักจากไข่จะกินเนื้อชมพู่เป็นอาหาร ทำให้ชมพู่เน่าและเน่าในที่สุด

ลักษณะการทำลาย

ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2-3 ฟองบนผล ลึกลงผิวประมาณ 2-5 มิลลิเมตร ในช่วงที่ผลชมพู่อายุ 3 สัปดาห์หลังไหมร่วง ระยะหนอนทำลายพืชด้วยการขบเคี้ยวกินเนื้ออยู่ภายในผล ทำให้ผลเน่าและร่วงหล่น

วิธีการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้

1. รักษาความสะอาดของแปลงปลูกควรตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง เพื่อไม่ให้เป็นที่พักอาศัยของแมลงวันผลไม้และป้องกันโรค เก็บผลชมพู่จากต้นและผลที่ร่วงออกจากแปลงให้หมดหลังจากเก็บเกี่ยว โดยการฝังกลบหรือเผาเพื่อกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์
2. ห่อผลด้วยถุงพลาสติกสีขาว โดยเริ่มห่อผลเมื่อผลอายุ 2 สัปดาห์หลังไหมร่วง และไว้ผลประมาณ 4-5 ผลต่อซ่อ เพื่อป้องกันการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้และหนอนแดง
3. ควรติดกับดักโดยใช้สารล่อชนิดเมธิลยูจินอล ผสมสารกำจัดแมลงมาลาไธออน ในอัตรา 4:1 โดยปริมาตร หยดลงบนก้อนสำลี 3-5 หยดแขวนกับดักในทรงพุ่มสูงประมาณ 1.5 เมตร เพื่อกำจัดตัวเต็มวัยเพศผู้ และสำรวจการระบาดของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก ถ้าพบปริมาณแมลงวันผลไม้เพิ่มมากขึ้นในกับดัก โดยเฉพาะช่วงเก็บเกี่ยว ควรดำเนินการป้องกันกำจัด
4. ควรพ่นเหยื่อพิษโปรตีน โดยใช้เหยื่อโปรตีนผสมสารเคมีกำจัดแมลงมาลาไธออน 83% อีซี อัตราเหยื่อโปรตีน 200 ซีซีกับสารเคมีกำจัดแมลง 40 ซีซี ผสมในน้ำ 5 ลิตร พ่นต้นเหวี่ยงต้นแบบเป็นจุด ต้นละ 2-4 จุด ทุก 7 วัน เริ่มพ่นเมื่อผลชมพู่อายุ 4 สัปดาห์หลังไหมร่วง จนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตหมดและควรพ่นในเวลาเช้าตรู่ซึ่งเป็นช่วงที่แมลงวันผลไม้ออกหาอาหาร

ข้อมูลจาก: การป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ในชมพู่ กลุ่มบริหารศัตรูพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

การใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช อย่างถูกต้องและปลอดภัย

1 ข้อแนะนำก่อนพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

สวมใส่เสื้อผ้าป้องกัน
อันตรายตามคำแนะนำ
เช่น ชุดป้องกันสารเคมี กางเกง รองเท้าบูท
แว่นตา หน้ากาก กระเป๋าน้ำ เป็นต้น

อ่านฉลากและปฏิบัติตาม
คำแนะนำ
ก่อนการใช้งาน ต้องอ่านฉลาก
และปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

การผสมสารป้องกัน
กำจัดศัตรูพืช
ห้ามใช้ปากเปิดภาชนะบรรจุสาร
ขณะผสมสารห้ามใช้มือกวาดให้ใช้ไม้สะอาดแทน

ตรวจสอบเครื่องพ่น
สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช
ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
ไม่ปัดหรือชำรุด

2 ข้อแนะนำขณะพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ผู้พ่นสารต้องอยู่
เหนือลมเสมอ
ขณะทำการพ่นสารผู้พ่นสาร
ต้องอยู่เหนือลมเสมอ
และห้ามหัวฉีดไปด้านใต้ลม

ไม่ควรทำการพ่นสาร
ในขณะอากาศร้อนจัด

ห้ามใช้ปากเป่า
หัวฉีดที่ดับ
ไม่ควรใช้หลอดหรือหลอด
ให้ใช้เศษไม้เล็ก ๆ หรือ
แปรงสีฟัน เขี่ยสิ่งอุดตันออก

ห้ามสูบบุหรี่และดื่มน้ำ
ในขณะที่พ่นสาร

3 ข้อแนะนำหลังพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ทำความสะอาด
เครื่องพ่นสาร
ทันทีห้ามล้างอุปกรณ์
พ่นสารลงในบ่อ สระน้ำ หรือลำคลอง

เก็บสารและเครื่องพ่นสาร
ในที่ปลอดภัย
ห่างจากเด็กและสัตว์เลี้ยง

ทำความสะอาด
ร่างกายและเสื้อผ้า
อาบอาบน้ำ ทำความสะอาดร่างกาย
และเสื้อผ้าทันทีก่อนพักผ่อน

สัญลักษณ์และความหมายในฉลากสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ภาพต่อไปนี้แสดงคำเตือนในการใช้และการระมัดระวัง
อันตรายของวัตถุอันตราย

ทำให้เกิดผื่น
คันมือเด็ก

ชำระล้าง
หลังจากการใช้

สวมอุปกรณ์
ป้องกันตา

สวมอุปกรณ์
ป้องกันจมูกและปาก

สวมหน้ากาก
ป้องกันไอพิษ

สวมรองเท้า
ป้องกันเท้า

เป็นอันตราย
ต่อสัตว์เลี้ยง

เป็นอันตรายต่อปลาและสัตว์น้ำ
ห้ามเททิ้งในแหล่งน้ำ

สวมถุงมือป้องกัน
การสัมผัสสารพิษ

สวมชุดป้องกันวัตถุอันตราย
ตลอดตัวผู้ใช้ขณะฉีดพ่นหรือใช้

สวมผ้ากันเปื้อนเพื่อ
ป้องกันอันตรายต่อผู้ใช้

ตัวอย่างแถบสี เครื่องหมาย และข้อความบนฉลาก วัตถุอันตรายผสมน้ำหรือสารละลายก่อนพ่น

รูปที่ 1 (สี 1 โด แบนสีแดง) (pantone red 199-C)

รูปที่ 2 (สี 1 โด แบนสีแดง) (pantone red 199-C)

รูปที่ 3 (สี 2 แบนสีเหลือง) (pantone yellow-C)

รูปที่ 4 (สี 3 แบนสีน้ำเงิน) (pantone blue-C)

กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
Department of Agriculture
โทรศัพท์ : 0-2579-0151-8 เว็บไซต์ : www.doa.go.th

โซตัส
ผลิตภัณฑ์คุณภาพ

บริษัท โซตัส อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
อาคารโซตัส เลขที่ 77 เมืองทองธานี ถ.แจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
โทรศัพท์ 02 984 0999 (อัตโนมัติ 20 คู่สาย) โทรสาร 02 984 0997-8

